

Periòdic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes. - Preu: 10 céntims.

als electors concients ⁽¹⁾

JA fa temps que l'intranquil·litat publica es la principal preocupació dels nostres governs. La debilitat y la excesiva benevolencia que desde molts anys han tingut aquestos, tolerant cegament las propagandas sindicalistas y las huelgas, (sempre desconvenients als treballadors perque els y portan la miseria y el malestar als seus hogars), y las propagandas separatistas per la desmembració de la Pàtria, han arribat a donar els seus fruits malefics y si no y posem ma, despues no y serem a temps.

Talment diriam que s'ha perdut el seny al veurer que la paciencia de las dignas autoritats ha suportat semblants desmans suicidas, en compte de reprimil'se energicament tal com exigeix la conservació de l'ordre, la tranquil·litat dels ciutadans y el credit indispensable que ens convé mereixer al extranjer.

Els danys incalculables que aquestas propagandas han ocasionat a Catalunya y, a Espanya nostra patria, son importants y numerosos y es necessita estar obsecat per no veurels:

Tots recordem com varen ser ençangrentats els carrers de Barcelona amb lluitas fraticidas y en la forma insolent y descarada com els treballadors exijian augments de jornal y menos horas de treball, sense pensar que podian arruinar las nostras industrias ja prou atormentadas despues de la guerra amb l'anulació y reducció de pedidos que l'armistici produhí, y tot per poguer tenir mes temps y mes diners per anar al cine a contemplar escenas inmorals y poguer seguir librement tots els mes funestos vicis!

Si ni l'enteresa y el valor de l'insigne Marques d'Estella, verdader salvador d'Espanya, amb la colaboració del ínclit Martinez Anido no foren suficients per aturar aquesta riuada disolvent, promoguda per las organisacions secretas extranjeras i atiada per la funestissima masoneria y el bolcheviquisme per anar contra d'Espanya nostra Patria, hem de creure que, prestant nostre apoyo mes decidit al Govern actual de concentració, format per figuras d'un prestigi elevadíssim que estan disposats als mes grans sacrificis per conservar l'ordre y la riquesa del pais, donarem la sensació de plena confiança en nosaltres mateixos y aturarem la depreciació de la divisa monetària nacional que tants perjudicis causa a lo mes sant y sagrat.

Per els nostres mes purs interessos y per el benestar y la tranquil·litat, convé que tota la gent de be voti y fassi votar als seus coneguts y familiars, als seus amics y subordinats, als seus vehins y a todas las personas que mes o menos ha afavorit o es poden afavorir, per veure si d'una vegada podem enderrocar la diabolica conjura en contra del poder constituït,

(1) (Manifest, que si les dretes no l'han publicat, encara hi són a temps.)

enemiga del ordre social, de la moralitat y de las bonas costums, nervis de la nostra aimada tradició pairal.

Y si no ho fem aixís, una anarquia de las mes sagnants y impias destruirá els fonaments del nostre patrimoni material, espiritual y moral y la pornografia, el desordre y el desenfré s'apoderaran del porvenir dels nostres fills, causant la ruina y repercutint las conseqüèncias adversas a tota la societat.

¡Per Espanya y per la Monarquia a votar!

Eleccions amb ironia

els deixebles de crist

Val la pena de remarcar la creuada vergonyosa d'alguns clergues de la localitat i d'algun capellà de bosc, en contra de la candidatura d'esquerres.

A nosaltres ens sembla que aprofitarien més el temps pregant a Déu pels seus companys que pequen comprant consciències o perquè perdoni a ells mateixos que descuiden el seu ministeri per preocupar-se de coses *mundanes*.

la marca de l'esclau

El procurador d'un cèlebre marquès, recordant les gestes del «Ferrer de Tall», ha presionat els pobres remenses que són baix la seva jurisdicció, perquè passin per casa seva a recollir la candidatura que a ell li convé que votin.

el moro amigo

A l'igual que els moros que es subleven contra l'exèrcit espanyol, aquest fa treballs que van contra el mateix poble que el paga.

Cal convenir en honor dels primers que ells tenen raó i l'últim gens.

las onza han dado

Aquell sereno novell de cinquanta i pico d'anys es veu que ja està cansat del seu càrrec i fa tots els possibles perquè el nou Ajuntament tingui raó sobrada per escombrar-lo, sense jubilació.

les angúnies d'un fondista

Aquell pobre fondista, que de fer figures s'ha acostumat a fer ninots, té preparades les taules pels àpets que s'hauran de servir d'eleccions a barates del vot. Nosaltres ja tenim preparada la camarilla que li ha de trencar la pisa.

Heus aquí un fondista que *resplandeix* per la seva *bona fe*.

en royo

Corre com un *rayo* acompanyat d'un advocat i un metge i és que ja compta que el metge, l'haurà de curar de la pallissa que rebrà i que l'advocat, l'haurà de defensar de la causa pseudo-criminal que se l'instruirà. Manca sols un capellà per si s'ha de confessar.

Si ho vol fer de bon matí, pot cercar a Mossèn Martí.

CIUTADÀ! Si votes amb consciència, votaràs la candidatura de la Coalició Republicana - Obrera - Catalanista

Polítiques

Aquests últims dies, passant pel nostre carrer Major, semblava que ens trobàvem en plena tardor. Una abundant caiguda de fulles es veia çà i enllà del nostre ben empedrat i elegant carrer. Com que n'hi havia de tots colors, en paríarem d'una a una.

Coalició Republicana-Obrera-Catalanista: «Triant amb el cor i el cervell la vostra candidatura, estem segurs que cooperareu amb nosaltres que, en lloc de diners, us oferim la nostra lleialtat i els més fermes propòsits de treballar pel màxim engrandiment, benestar i dignificació de la nostra estimada ciutat.

Bé, molt bé; això són homes. La gent honrada han de votar aquests.

Lliga Regionalista, Centre Catalanista, Monàrquics de diferents dinasties, etc., etc.: Francament, ha estat una píldora que per més que semblava que hi havia molt sucre-*Candi*, no ens l'hem poguda empassar; forçosament el que va escriure allò tenia mal de caixa!. (Nosaltres fem moltes faltes en català, però allà n'hi havia 66).

«Als Electors». J. Capdevila: Nosaltres no havíem pas simpatitzat mai amb aquest senyor, però aquesta vegada el felicitem sincerament per la seva fulla. Està bé, i quan una cosa està bé, s'ha de dir que està bé, sigui qui sigui.

Unió Ciutadana (?): Aquesta és la bomba, el *clou*, el més gran que s'ha escrit. Volem creure que alguns dels firmants va donar la signatura sense haver llegit el text, perquè si l'hagués llegit, no hauria perinès que el seu nom fos imprès al peu d'un romanço que el podríem titular: «Las nil y una mentira en una sola hoja».

Comencen així: «*En apropar-se l'hora d'exercir el deure del sufragi, després d'haver transcorregut nou anys sense que l'opinió hagi estat consultada...*» A qui en donarem les gràcies d'haver estat nou anys sense poguer fer sentir la nostra opinió? Creiem que si hagués estat per vosaltres encara haurien passat un grapat d'anys més, perquè es veu que us agrada molt remenar la llosa.

Cap al mig, aquelles ensarronades que ja ni el més babau se les creu: religió, ordre, família, propietats (això sobre tot) i Monarquia (i això també).

Després: República!! Soviets!!! Revolució!!!! Patim, patam. Bum! Demà ens afaitareu.

També parlen de cultura. Quan convenia que en

parlessin, que era quan el Grup Escolar se n'anava a terra, no en varen dir ni una paraula.

I més avall—apuntaleu-vos!—parlen de catalanitat! Això als llavis de segons qui és un renec.

El final és l'única cosa que han encertat. Vegeu sinó: «Els qui desitgeu que les tradicions de la terra es perpetuin, voteu la etc., etc.», que vol dir que es perpetuin les coses tal com són. Doncs com que les coses tal com són ara estan molt malament, malíssimament, tothom que tingui una mica d'amor a la nostra ciutat, a Catalunya i fins i tot a Espanya, no els pot votar, perquè són precisament la negació de tot el que el poble vol, com és la llibertat i la justícia.

Degut a la febre d'aquests dies, a la feinada enorme del nostre impressor, i a no haver-nos arribat els gravats de Barcelona, ens hem vist obligats a suprimir la meitat de planes del DESPERTADOR. Per passades les eleccions anunciem un número voluminós i interessantíssim, amb la caricatura de tots els consellers.

Visió futurista de les futures eleccions

Espectació, mitings, entrevistes, visites...

Cau el dia. Entrada de fosc. Un bulto sospitós. Una sombra.

Una au de pes? No. Un «lloro» amb ulleres.

Va per feina. L'home que juga i que treballa?

Si. Però l'home que juga i que treballa brut.

Propòsits? «Un sacrifici més»...

Un altre bulto sospitós.

Un artefacte? No. Una paparra negra. Voluminosa. Cara rodona. Panxa contenta.

Capellà d'ofici. Manobre de vocació.

S'han trobat. Parlen. S'han entès.

Segueixen la feina cadascú pel seu cantó.

Feina inconfessable. «Traïció Catalana».

Diumenge, 12-4-31.

Conseqüències dels jocs i treballs dels bultos sospitosos:

Trencadissa de vidres, porres que voleien, nassos que s'aixafen, ulls de vellut, corredisses, tocs d'atenció, més corredisses, xiscles, xisclets, botigues que es tanquen, «valents» que fugen i s'amaguen.....

Les cinc tarda. Ha passat la tempesta.

Els farmacèutics reposen. La «Cruz Roja» també.

De sobte, crits, entusiasme, joia, «La Marsellesa», abraçades...

Què ha passat?

Han guanyat els bons.

PETIT

Ens han dit...

Que la Pilarín torna a estar molt enfadada, però no pas precisament amb nosaltres.

Que algú ha abusat de la seva confiança prodigant certa foto, i ella, naturalment, s'ha sentit ferida en el més pregón de la seva sensibilitat, ja que és reconeguda per a tothom la seva modèstia i la seva poca afició a l'exhibicionisme. Nosaltres li aconsellem que es posi tranquil·la, però... que no es torni deixar retratar.

Que hi havia una colla de nenes que tenien molta por de que parlèssim d'elles, amb motiu d'una festa que varen celebrar el passat dimarts de Pasqua, però poden estar tranquiles, ja que nosaltres també som joves i amics de la *xirinola*, i per tant, ens fem càrrec de tot; el que ens va sapiguer greu, fou que no ens hi deixessin fer.

Esperem, doncs, que quan hi tornin, ens hi convidaran.

Ciudadà! Per dignitat, feu sentir la vostra protesta votant la candidatura de la Coalició REPUBLICANA-OBREIRA-CATALANISTA

Primer Districte

Ramon Calm Clota

Joan de Garganta Fàbrega

Gil Vidal Forga

Segon Districte

Josep Vinyeta Urgell

Salvador Blanch Sadurní

Joan Iglesias Albert

Districte tercer

Pere Ortiz Rodriguez

Ramon Pujol Boix

Districte quart

Ramon Aubert Crós

F. Xavier Piera Prats

Enric Boix Goig

Carnaval de tot l'any

Barra!!...

Heus ací la genuina representació
de la Candidatura
d'Unio Ciutadana (?) **P. U. P.**

Delacions, cinisme, traïció, favoritisme,
empresonaments, exilis, martingala...
Bell programa municipal ens presenten!

*«Religió, Ordre, Família, Propietat i
Monarquia»...*

Desprestigiar la *Religió*.

Provocar desordres.

Protegir-se els parents i la família.

Empedrar-se els carrers *llindants* amb
la *Propietat*.

Adular als que manen per obrar impunement.

El manifest del «P. U. P.» diu:

*«També s'ha ofert insistentment un lloc a un
significat regidor dels Ajuntaments dictatorials.
tenint en compte de que, si deu revisar-se la seva
gestió administrativa, és just que hi hagi qui pugui*

*explicar-la, puix ni entre els pobles menys cultes pot acusar-se sense oïr-se l'inculpat.» (Això
vol dir que ara ja som cults?)*

Ja ens agradarà sentir-lo com contesta a les acusacions que formula tota la ciutat indignada contra el P. U. P.,
condensades en la rescent fulla del senyor Capdevila!